649/02

Den 8. juli 2002 blev i sag nr. 56.164:

xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxx xxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der er pensioneret lægesekretær, klager over, at Codan Forsikring har afvist at udbetale erstatning for et ulykkestilfælde, der skete den 1/10 1996, hvor klageren faldt og beskadigede sin hofte.

Selskabet har i skrivelse af 20/9 2001 til nævnet anført: "Forsikrede, der er omfattet af en ulykkesforsikring, klager over, at selskabet har afvist at udbetale erstatning efter et anmeldt ulykkestilfælde. Codan modtog den 19. december 1996 en anmeldelse af, at forsikrede ved fald i en bus havde slået sin venstre hofte. Læge G.B. meddelte ved begyndelsesattest af 14. november 1996, at den første lægehjælp blev ydet den 1. oktober 1996, og at beskadigelsen bestod i smerter i venstre hofte, og at røntgenundersøgelse havde vist slidgigt i venstre hofte, muligvis som følge af et brud i lårbenshalsen på venstre side. Codan indhentede røntgenbeskrivelser fra KAS Herlev der bekræftede egen læges angivelser. Desuden blev der medsendt en røntgenbeskrivelse af venstre hofte fra 2. april 1991, der blandt andet beskrev, at forsikrede havde let slidgigt i hoften allerede på dette tidspunkt. Alene det forhold, at hoften på daværende tidspunkt blev røntgenundersøgt betyder, at forsikrede på dette tidspunkt har haft gener fra sin hofte. Codan bad herefter forsikrede om at oplyse, hvilken dag skaden skete. Forsikrede meddelte herefter, at skaden var sket den 7. oktober 1996. Codan meddelte ved brev af 4. marts 1997, at forsikringen ikke gav ret til erstatning for forudbestående lidelser og at

det fremgik, at forsikrede forud for ulykken havde haft symptomgivende slidgigt i venstre hofte. Selskabet afviste derfor at udbetale erstatning. Forsikrede bad efterfølgende Codan om at revurdere sagen. Selskabet indhentede røntgenbillederne fra KAS Herlev og selskabets lægekonsulent vurderede herefter røntgenbillederne selv. Codans lægekonsulent fandt ikke tegn på følger efter brud, men kunne konstatere, at der var tale om svær forudbestående slidgigt i hoften. Codan meddelte på den baggrund påny afslag på dækning. Forsikrede udbad sig umiddelbart herefter et klageskema til Ankenævnet. Codan har i forbindelse med klagesagens behandling på ny indhentet røntgenbillederne fra oktober 1996 fra KAS Herlev. Efter en fornyet gennemgang af sagen skal Codan fastholde den trufne afgørelse. Det fremgår af forsikringsbetingelsernes § 3:

Uden for forsikringens område falder:

a. *En ved ulykkestilfældet forårsaget udløsning af skjulte sygdomsanlæg og enhver sygdom, selv om den er opstået eller forværret ved ulykkestilfælde.*

b. *...*

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes § 9:

En allerede før det indtrufne ulykkestilfælde tilstedeværende invaliditet berettiger ikke til erstatning. Den bestående invaliditet kan ikke bevirke, at invaliditets- og dagpengeerstatning ansættes højere, end hvis invaliditeten ikke havde været til stede.

Indledningsvis skal Codan bemærke, at forsikredes egen læge har anført, at lægebehandlingen er påbegyndt den I. oktober 1996 og at forsikrede selv har oplyst, at ulykken skete den 7. oktober 1996. Ud fra de foreliggende oplysninger er lægebehandlingen således påbegyndt inden ulykken skete, og der er ingen dokumentation for, at der overhovedet er sket en skade ved ulykken den 7. oktober 1996. Codans lægekonsulent har igen vurderet de røntgenbilleder, der er taget i oktober måned 1996. Der er ifølge lægekonsulenten end ikke tegn på følger efter tidligere brud på billederne. Der er tale om svær slidgigt, der ikke kan være opstået i forbindelse med en ulykke den 7. oktober 1996. Selv om det således var dokumenteret, at forsikrede var kommet til skade den 7. oktober 1996 ville der være tale om udløsning af skjulte sygdomsanlæg, nemlig den forudbestående slidgigt, og skaden ville således være undtaget forsikringsdækning i henhold til forsikringsbetingelsernes § 3. Subsidiært skal det gøres gældende, at der har været tale om en forudbestående lidelse, der uanset ulykken ville have medført mén, og at der med hensyn til varige følger ikke ville kunne fastsættes en selvstændig méngrad, dersom det var dokumenteret, at det var en ulykke den 7. oktober 1996, der

var årsag til de forstærkede smerter. Derfor ville der således i henhold til forsikringsbetingelsernes § 9 ikke være ret til erstatning, dersom der var dokumenteret en opstået skade den 7. oktober 1996. Det skal herudover bemærkes, at det er helt forventeligt, at den slidgigt, som forsikrede fik konstateret i venstre hofte i 1991, udvikler sig over tid, og at de slidgigtsforandringer, der blev konstateret ved røntgenbillederne i 1996, uden betænkeligheder kan forklares som følger af lidelsens naturlige forløb. Forsikrede har oplyst, at hun skulle have indsat en kunstig hofte. Det er Codans vurdering, at forsikrede uanset ulykken ville have haft behov for en kunstig hofte, og at der således ikke ville kunne fastsættes en méngrad i den konkrete sag, selv om det var dokumenteret, at forsikrede havde pådraget sig en skade den 7. oktober 1996."

I de nævnte røntgenbeskrivelser fra 1991 og 1996 hedder det om hoften: "[1991]I venstre hofte ses randbelægninger svarende til caput og ledspalten er let afsmalnet medialt, men er i øvrigt pænt velbevaret. ... arthrosis coxae 1.gr. ... [1996] RU af begge hofteled: viser på højre side normale forhold. På venstre side er der ret udtalt artrose, formentlig efter en tidligere medial collumfraktur, som kan have været indkilet. Der er central ledspalteforsnævring og ret kraftige reaktive forandringer samt let deformering af caput og subkondral cyste. RD: arthrosis coxae sin. fractura colli femoris sin., seqv. obs. pro."

Klageren har i skrivelse af 7/10 2001 – modtaget den 13/11 2001 – anført: "Indledningsvis skal det nævnes, at jeg stadig lider af smerter ('varige men') i hofte og ryg, og at jeg mener, at disse smerter er direkte følgevirkninger af det angivne uheld. Min kommentar til ovennævnte skrivelse er, at jeg finder Codan's kommentarer af d. 20.09.2001 mangelfuld i sin beskrivelse af de herunder angivne punkter.

- Konklusion mht. kommentar omkring 'diskus L3 og L4 - moderate reaktive forandringer' ('røntgen beskrivelse' HH 11.10. 1996).
- Konklusion af beskadigelsen af hofte mht., hvor 'røntgen beskrivelsen'(HH 11.10. 1996) omtaler: 'kan have været indkilet' og 'kraftige reaktive forandringer'.
- Desuden er der dele som jeg, grundet min manglende indsigt i det anvendte fagsprog i 'røntgen rapporten', ikke helt kan gennemskue relevansen af eks.: 'let deformering af caput subkondral. cyste'.

Det kan endvidere oplyses, at jeg afventer en skriftlig redegørelse fra speciel læge P. H.S., hvori en kommentar til en nyere (år 2000) røntgen analyse indgår. En kopi af denne redegørelse vil blive sendt videre til Ankenævnet for Forsikring snarest muligt."

Klagerens læge har i skrivelse af 3/10 2001 til røntgenafdelingen på Herlev Sygehus anført: "min patients forsikringsselskab har luftet tvivl om, hvorvidt den under RU af bg. hofteled omtalte 'udtalt arthrose' skulle have relation til en tidl. medial collumfractur. Overl. S.D. anfører 'formentlig' – kan man ved granskning af billederne forstærke udtrykket?"

Radiologisk Afdeling, Amtssygehuset i Herlev har fremsendt kopi af røntgenundersøgelse af 25/4 2000. Heri hedder det om klagerens hofter: "RU af begge hofteled: viser en betydelig artrose i ve. hofteled, som er koncentrisk forsnævret, men med store reaktive forandringer på caput femoris. Hø. hofteled er normalt. Der er et forkalket uterus fibrom."

Klageren har i skrivelse af 15/2 2002 – modtaget 26/2 2002 – bl.a. anført: "Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvilke journaler der omtaler relevante fakta, men blot påpege, at jeg fysisk har haft negative funktioner i ryg-, ben- og hofte- region. Der har været tale om 'pludselige forandringer' (efter uheld) og det kan, i følge min bedste overbevisning, ikke skyldes komplikationer i forbindelse med gigt sygdom, som jo forårsager forandringer over et væsentligt længere tidsinterval."

Nævnet udtaler:
Nævnet må erklære sig enig med selskabet i, at der ikke i de lægelige oplysninger er noget, der peger i retning af, at klageren ved uheldet i oktober 1996 har pådraget sig følger af et ulykkestilfælde. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen